

nesker, Kvinder, som kunne nyde godt af de betingede Straffedomme; nogle Landes Lovgivninger, Italiens, Østerrigs og nogle flere forlange, at den, som skal nyde godt af den, skal kunne paavise en fast Bopæl. Jeg skal lade dette ligge, jeg mener, at betingede Straffedomme bør kunne anvendes i de fleste Tilfælde, og de eneste Forbrydelser, jeg kunde tænke mig udelukkede, ere saadanne store Forbrydelser som Mord, som overlagt Vold, Brandstiftelse eller deslige; men de ere udelukkede allerede af en anden Grund, idet der jo i § 1, andet Stykke, henvises til forskellige Omstændigheder, som skulle være til Stede.

Her har den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kalundborg allerede nævnt dette, at der skulde tages Hensyn til den skyldiges Alder, og det er fremhævet af dem begge, at det baade kan være ung Alder og høj Alder. Jeg skal ikke komme videre ind herpaa, jeg skal blot gøre opmærksom paa, at da jeg for et Par Aar siden efter Anmodning af Kriminalistforeningen gennemgik en Del Straffedomme her i Landet eller rettere Besvarelser vedrørende en Del Straffedomme her i Landet, som vare indkomne fra en Del Retsbetjente, hvori de opgave de Motiver, som vilde have ledet dem til at anvende den norske Lov, om den havde været gældende Ret, havde jeg specielt min Opmærksomhed henvendt paa det Punkt, som blev fremhævet af det ærede Medlem for Kallundborg, nemlig den høje Alder, og Grunden dertil var den, at jeg havde læst i en Beretning om et Kriminalistmøde i Ungarn, tror jeg det var, at man der mente at have gjort en Iagttagelse ganske svarende til den, som det ærede Medlem nævnedes, at man havde gjort nede i Tyskland. Imidlertid var der kun et Par ganske enkelte Tilfælde, hvor man kunde sige: Ja, her kan det antages, at vedkommende er begyndt at gaa i Barn-dom, om jeg maa kortelig udtrykke det saaledes. De allerfleste af de Tilfælde, som efter de indkomne Besvarelser motiverede en Anvendelse af de betingede Straffedomme, vare saadanne, hvor Genstanden var ubetydelig, og det er jo ogsaa en given Ting, at det i de allerfleste Tilfælde her til Lands, hvor der begaaes en

Forbrydelse, er ganske ubetydelige Ting, som ere Forbrydelsens Genstand. — Jeg skal dernæst gaa over til den næste Foktor, som er nævnt, nemlig „foregaaende Vandel“. Dette Ord er lige saa neutralt som Ordet „Alder“, det siger lige saa meget og lige saa lidt. Imidlertid siger det dog saa meget, at det ikke er Forslagsstillernes Hensigt, at Loven skal indskrænkes til første Gangs Forbrydere. Naar Loven føres ud i Livet, er jeg fuldstændig paa det rene med, at Dommerne vilde betænke sig paa at anvende de betingede Straffedomme eller vilde være mere betænkelige ved at anvende dem, hvor vedkommende har forset sig tidligere, end hvor han ikke har forset sig før; og af de Erfaringer, jeg gjorde ved den Revision, jeg før nævnedes, viste det sig ogsaa, at kun 2 $\frac{1}{2}$ pCt. af de Tilfælde, hvor den norske Straffelov vilde være bleven anvendt, angik Folk, som havde forset sig tidligere, mens de 97 $\frac{1}{2}$ pCt. vare Tilfælde, hvor det var første Gangs Forbrydere. Men Kriminalistforeningen var paa det rene med, at betingede Straffedomme skulde have Anvendelse ogsaa paa Folk, som havde forset sig før. Det fik sit Udtryk i den Resolution, som blev enstemmigt vedtagen, og som oprindelig lød paa, at den betingede Straffedom var anbefalelsesværdig i mange Tilfælde af første Gang begaaet Forbrydelse; der blev nemlig — for Resten efter mit Forslag — indsat Ordet „navnlig“ foran, saaledes at der kom til at staa: „navnlig i mange Tilfælde af første Gang begaaet Forbrydelse“, hvormed man netop vilde tilkendegive, at det ogsaa skulde finde Anvendelse paa Folk, som havde forset sig før. Men naturligvis er det jo ikke Meningen at anvende det paa Recidivister og paa Vane-forbrydere. — Jeg skal ganske kort gaa forbi dette, at den paagældende skal erstatte Skaden efter bedste Evne, det er noget, som følger af sig selv, og jeg skal ogsaa kun berøre, hvad der allerede er berørt, nemlig at der ogsaa maatte kunne opstilles andre Betingelser som den ikke at drikke spirituøse Drikke, ikke at gaa med Kniv, ikke at indfinde sig paa et vist bestemt Sted o. desl. Alt dette er noget, som vilde være af overordentlig praktisk Betydning, om det kom ind i Loven. Der-